29/11/2020

Ολοκληρωμένοι ή μισοί Χριστιανοί

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής

Του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαρωνείας και Κομοτηνής κ. Παντελεήμονος

Είναι συμπαθής η περίπτωση τουΙουδαίου άρχοντα πουέχοντας τηρήσει από τη νεότητά του όλες τις εντολές του Μωσαϊκού Νόμου ρωτάει τον Χριστό, τι του μένει ακόμη να κάνει για ναεξασφαλίσει την αιωνιότητα. Καιο Κύριος, γνωρίζοντας πολύ καλά τι κρατά συνήθως τον άνθρωπο γερά δεμένο στη γη, τουαπαντά: « Ένα σου λείπει ακόμη, πούλησε την περιουσία σου και δώσε τα χρήματα στους φτωχούς· έτσι θαέχεις θησαυρούς στον ουρανό, κι έλα να μεακολουθήσεις στο δύσκολο δρόμο του σταυρού».

Δεν χωράει αμφιβολία ότι οΙουδαίος αυτός άρχοντας ήταν ευσεβής άνθρωπος, εφ’ όσον τηρούσε το Νόμο κι είχε μέσα του την επιθυμία της τελειότητας. Ο Νόμος όμως της Π. Διαθήκης καταλήγει, ολοκληρώνεται και κορυφώνεται στο Χριστό, οοποίος αποκαλύπτει την απόλυτη απαίτηση του Θεού προς τον άνθρωπο. Κι ηαπαίτηση αυτή δεν συνίσταται μόνο στην τήρηση των βασικών εντολών αλλά στην πλήρη αποδέσμευση τουόλου ανθρώπου απόό,τι τον κρατά κολλημένο στο χώμα αφ’ ενός και στοολοκληρωτικό δέσιμό του στο Θεό, αφ’ ετέρου. Η στάση του πλούσιου αυτούΙουδαίου που λυπήθηκε βαθύτατα για την υπόδειξη τουΙησού

καιέφυγε μη μπορώντας να την ακολουθήσει, δείχνει πόσο δύσκολο είναι να δοθεί κανείς ολοκληρωτικά στο Θεό. Κι ακόμη μαρτυρεί πόσο εύκολο είναι να δημιουργεί μια ψεύτικη ικανοποίηση μέσα στην συνείδηση τουανθρώπου, ικανοποίηση που προέρχεται από την τήρηση ορισμένων, έστω βασικών εντολών.

Πιστεύει κανείς πολύ γρήγορα ότι ξόφλησε τους λογαριασμούς του με το Θεό με το να τηρήσει μερικές τυπικές διατάξεις, με το ναακολουθήσει κανονικάόλες τις νηστείες, με το ναεκκλησιάζεται συχνά, με το να μην είναι παραβάτης των βασικών εντολών. Σε μια κρίσιμη όμως στιγμή της ζωής του που καλείται να διαλέξει ανάμεσα στο Θεό και στα χρήματά του, ανάμεσα στο Θεό και στην κοινωνικήήεπαγγελματική θέση του, ανάμεσα στο Θεό και στους επίγειους δεσμούς του, δεν θυσιάζει τίποτε απ’ όλα αυτά για το Θεό.

Ο Κύριος δεν κατηγορεί τον ευσεβή συνομιλητή του γιαό,τι έκανε, αλλά γιαό,τι παρέλειψε να κάνει· δεν τον κατακρίνει για τις αρετές του, αλλά γιατί βλέπει ότι αυτές δεν εντάσσονται στοολοκληρωτικό δόσιμό του στο Θεό κι είναι μεμονωμένες εκδηλώσεις της ζωής του.